

תיקונים לשכינה א' לקוון בחצות על גלות השכינה שהלכה בגולה ע"ד עמו אנכי בצרה ותקון זה נקרא תיקון רחל והצ' לריך ללמוד תורה בחצות וזה נקרא תקון יעקב ולאה ר"ל מזווגים ומחברים יחד ישראל הנקרא יעקב עם השכינה הנקראת לאה ע"י עסק התורה שעוסקים בחצות הלילה זהו לפי פשוטו אצלם בזה סודות עמוקים והמשכיל יבין :

תקון רחל

אחר שמתכר גופך (פוי לפנות ולעשות רכיך) ותרמץ יריך ועיניך ותלבש מלבושיך תאמר כל הברכות על הסדר כמ"ש הרמב"ם ז"ל לפי מנהג ספרד עד ואני אצרכם . ולפי מנהג אשכנזים עד לעולם יהא אדם ירא שמים כו' ומשז אלל הפתח סמוך למזוזה ותחלוץ מנעליך ותשאר צרנגלים יחפים ותטול יריך ותתעטף ראשך כאבל ומרבה בכביה כפי כחך ותקח אפר מקלה ותשים על מלחך במקום הנחת תפילין ותאמר :

לְשׁוֹם לְאַבְרָי צִיּוֹן לְתֵת לָהֶם פֶּיֶךָ תַּחַת אֶפְרַי :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תִּבְאֵ לְפָנֶיךָ תִּפְלֹתֵנוּ וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנַתֵּנוּ .

שְׂאִין אֲנִי עֵינֵי פָנִים וְקָשִׁי עֲרַף לֹאמֵר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

אֲבוֹתֵינוּ צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאנוּ. אֲכַל אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חַטָּאנוּ :

אֲשַׁמְנוּ בְּגִדְנוּ. גִּזְזָנוּ. דִּבְרָנוּ דְפִי : הֵעֵינֵנוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. וְדָנוּ. חִמְסָנוּ. מִפְּלָנוּ

שָׁקַר : יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבָּנוּ. לִצְנוּ. מִרְדָּנוּ. גֵּאצָּנוּ. סָרְדָנוּ. עֵוִינוּ. פִּשְׁעָנוּ.

צָרְדָנוּ. קָשִׁינוּ עֲרַף : רִשְׁעָנוּ. שִׁחַתָנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעִינוּ. תַּעֲתָעָנוּ : סָרְנוּ

מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל הַבָּא

עֲלֵינוּ בִּי אֲמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ :

מָה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם . וּמָה נִסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל

הַנְּסֻתוֹת וְהַנְּגִלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ :

אַתָּה יוֹדֵעַ רְזִי עוֹלָם. וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָל חַי : אַתָּה חוֹפֵשׁ כָּל חַדְרֵי בְטָן

וּבוֹחֵן בְּדִיּוֹת וְלֵב. אֵינִי (כָּל) דְּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָ וְאֵינִי נִסְתָּר מִנְּגַד עֵינֶיךָ :

וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִדְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ עַד כָּל

חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִמְחַד לָנוּ עַל כָּל פִּשְׁעֵינוּ :

עַל נִהְרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם בְּכֵינוּ בְּזָכְרָנוּ אֵת צִיּוֹן : עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ

הִדְּרִינוּ בְּנֵרוֹתֵינוּ : כִּי שָׁם שְׁאֵלוֹנוּ שׁוֹבֵינֵנוּ דְבָרֵי שִׁיר וְתוֹלְדֵינוּ שְׁמַחָה

שִׁירֵנוּ לָנוּ מִשִׁיר צִיּוֹן : אֵיךְ נִשִּׁיר אֵת שִׁיר יְהוָה עַל אֲדַמַּת נֶכֶד : אִם

אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִי : תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֵבֵי אִם לֹא אֲזַכְּרֵי אִם

לֹא אֵעֲלֶה אֵת יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׂמַחָתִי : זָכַר יְהוָה לְבָנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם

יְרוּשָׁלַם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיּוֹסוּד בָּהּ : בַּת בְּכָל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי

שִׁישַׁקְם לָךְ אֵת גְּמוּלָךְ שֶׁנִּמְלַת לָנוּ : אֲשֶׁרִי שִׁיאֲחֹז וְנִפְּץ אֵת עוֹלְלָיִךְ

אֵל הַסָּלַע :

מִזְמוֹר לְאַסָּף אֱלֹהִים בָּאוּ גוֹיִם בְּנַחֲלָתְךָ טָמְאוּ אֵת הַיֵּבֶל קִדְשֶׁךָ שָׁמוּ

אֵת יְרוּשָׁלַם דְּעֵיִים : נָתַנוּ אֵת גְּבֻלַת עֲבָדֶיךָ מֵאַבְל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם

בְּשֵׁר הַסִּידִיךָ לְחִיתוֹ אֲרָץ : שָׁפְכוּ דָמָם בְּמִים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאֵינִי קוֹבֵר :

הֵינִי חֲרָפָה לְשִׁכְנֵינוּ לְעַג וְקָקָם לְסְבִיבוֹתֵינוּ : עַד מָה יְהוָה הֵאָנַף לְגַצַּח

תקון הצות

תבוער פמו איש קנאותה: שפך חמתה אל הגוים אשר לא ידעוה ועל ממלכות אשר בשמה לא קראו: פי אכל את יעקב ואת נהוה השמו: אל תזכר לנו עונות ראשנים מהר יקדמונו חמיה פי דלוגו מאד: עורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמה והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: לפה יאמרו הגוים איה אלהיהם יודע בגוים לעינינו נקמת דם עבדיה השפנה: תבוא לפנה אנקת אסיר בגודל ורועה הותר בני תמותה: והשב לשבנינו שבעתים אל חיקם חרפתם אשר חרפה אדני: ואנחנו עמה וצאן מרעיתה נודה לה לעולם לדר ודר נספר תהלתה:

זכור יהוה מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו: נחלתנו נהפכה לזדים בתינו לנכרים: ותומים היינו ואין אב. אמותינו כאלמות: מומינו בכסף שתינו. עצינו במחיר יבאו: על צוארנו גרדפנו. יגענו ורא הונח לנו: מצרים נתנו יד. אשור לשבע לחם: אבותינו חטאו ואינם. ואנחנו עונותיהם סבלנו: עבדים משלנו בנו. פרק אין מידם: בנפשנו נביא לחמנו מפני חרב המדבר: עורנו פתנור נכמרו. מפני זלעפות רעב: נשים בציון ענו. בתלת בערי יהודה: שרים בידם נתלו. פני זקנים לא נהדרו: בחורים מחון נשאו. ונערים פעץ פשלו: זקנים משער שבתו. בחורים מגניגתם: שבת משוש לבנו. נהפך לאבל מחולנו: נפדה עטרת ראשנו. אוי נא לנו פי חטאנו: על זה היה דנה לבנו. על אלה חשכו עינינו: על הר ציון ששמים. שועלים הלכו בו: אתה יהוה לעולם תשב. כסאה קדור ודור: לפה קנצח תשבחנו. תעזבנו לארה ימים: השיבנו יהוה אליה ונשובה. חדש ימינו פקדם: פי אם מאס מאסתנו קצפת עלינו עד מאד: השיבנו יהוה אליה ונשובה. חדש ימינו פקדם:

הבט משמים וראה. מזבול קדשה ותפארתה. איה קנאותה ונגורתיה. המון מעיה ורחמיה אלי התאפקו: פי אתה אבינו. פי אברהם לא ידענו וישאל לא נפירנו. אתה יהוה אבינו נא לנו מעולם שמה: לפה תתענו יהוה מדרךיה: תקשים לבנו מיראתה: שוב למען עבדיה שבטי נחלתה: למצער ירשו עם קדשה. צרינו פוססו מקדשה: ועתה יהוה אבינו אתה. אנחנו החמר ואתה יוצרנו. ומעשה ידה פלנו: אל תקצוף יי עד מאד ואל קעד תזכור עון. הן הבט נא עמה פקנו: ערי קדשה היו מדרך ציון מדבר היתה ירושלים שממה: בית קדשנו ותפארתנו. אשר הללוה אבותינו. היה לשרפת אש וכר מחמדינו היה לחרפה: העל אלה תתאפק יי תחשה ותענו עד מאד: המאס מאסת את יהודה. אם בציון געקה נפשה. מדוע הפיתנו ואין לנו מרפא קנה לשלום ואין טוב לעת מרפא והנה בעתה: ידענו יהוה רשענו עון אבותינו פי חטאנו קה: אל תנאץ למען שמה. אל תנבל פסא כבודה. זכור אל תפר

תקון חצות

בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ : כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע נְהִי בְּכִי תַמְרוּרִים. רָחַל מִבְּפֶה עַל בְּנֵיהָ מֵאֵנָה לְהַנְחִים עַל בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנו : יְהוָה מִמְרוֹם יִשְׁאָג וּמִמְעוֹן קָדְשׁוֹ יִתֵּן קוֹלוֹ . שְׁאֵג יִשְׁאָג עַל גּוֹהוֹ : וַיִּקְרָא אֶדְנִי יְהוָה צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָכִי וּלְמַסְפָּד וּלְקִרְחָה וּלְחַגֵּר שֶׁקֶ : עַל אֵדָה אֲנִי בּוֹכֶיהָ עֵינַי עֵינַי יִרְדָּה פַּיִם כִּי רָחַק מִמְּנִי מִנְחָם מְשִׁיב נֶפְשֵׁי הָיוּ בְנֵי שׁוֹמְמִים כִּי גָבַר אוֹיֵב : הֵן אֲרֵאֵלֶם צִעְקוֹ חֲצָה מִלְּאֲכִי שְׁלוֹם מִרְ יִבְּרִיּוֹן :

ותמנע חס"כאלו חמשה קינות. קינה א' חנך סנך מוסר"ר משה אלשיך זלס"ה :

הִקְבְּצוּ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב בְּלִבְכֶם. קִרְעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל בְּגִדֵיכֶם. כִּי בִפְשָׁעֵיכֶם שִׁדְּחָה אִמְכֶם . וְתָנוּ כְבוֹד לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
 מִי הָאִישׁ הַחֲפִיץ חַיִּים . וְחָדָּ אֹכֵל יִטְעֵם לוֹ . אוֹהֵב יָמִים לְרֵאוֹת טוֹב וּלְבַקֵּר בְּהִיכְלוֹ . וְהָאֱלֹהִים יִרְאֶה לוֹ . לִשְׂכּוֹן בְּאַהֲלוֹ מִפְּלִי לוֹ .
 אֲשֶׁר לֹא עָמַל בּוֹ לֹא גָדְלוֹ :

אָנָּה הַלֵּךְ הַדֹּרֶה. תִּרְקִיעַ עָמַו לְשִׁחְקִים אֲנֹכִי חֲטָאתִי וְהוּא אָסוּר בְּזֻקִים .
 וְעַל זֹאת סָפְדוּ וְהִילִילוּ. בָּאוּ וְלִינוּ בְּשִׁקִּים. בְּרַחוּבוֹת וּבִשְׂוֻקִים :
 שְׂכִינָה מֶה אוֹמְרַת קִלְנִי מֵרֵאשִׁי . הַגְּדִדָה וְהַגְּבֻרָה וְהַתְּפָאֶרֶת עָבְרוּ רֵאשִׁי . וְהַנְּצַח וְהַהוֹד אֵין דֹּרֵשׁ לְנֶפְשִׁי . וְתוֹנַח מִשְׁלוֹם נֶפְשִׁי :
 עַל זֹאת אִסְפְּדָה וְאִילִילָה אִסְפְּדָה בְּחִילָה . קוֹלִי בְּחוֹדָה מְעִי מְעִי אוֹחִילָה. לְמַעַנְכֶם שִׁלַּחְתִּי בְּבִדָה . וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה :
 עוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלַי וְחַטָּאתֵיכֶם. הַגִּלְתִּי אֶתְכֶם לְיִסְרָה אֶתְכֶם. וַיִּתְּעַבֵּר יְהוָה כִּי לְמַעַנְכֶם. וַיִּשְׁלַחֲנִי אֱלֹהִים לְפָנֵיכֶם :

בְּבֵית יִשְׂרָאֵל רֵאִיתִי שְׁעֵרוֹרֶיהָ. אֵין אִישׁ שָׁם עַד לֵב. שִׁלְמָה אֶהְיֶה כְּעוֹטֵיהָ
 כְּקִיר נִטּוּי וּכְגֵדֵר הַדְּחוּיָה. הַמְדַבֵּר הֵייתִי לְיִשְׂרָאֵל. אִם אֶרְץ מֵאִפְקֵיהָ :
 יִדְעֵנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ וְעוֹן אֲבוֹתֵינוּ . הִנְנוּ אֶתָּאנוּ קָה יְהוָה אֲדֹרֵינוּ . שׁוֹב לְמַעַן עֲבֹדֶיהָ וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ. תִּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ וְתִכַּבּוֹשׁ עוֹנוֹתֵינוּ :
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶהְבֵּתִי אֶתְכֶם. כֹּל יִשְׁעֵי וְכָל חֲפָצֵי אֲשׁוּב לְרַחֲמֶכֶם . שׁוֹבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲדִיכֶם אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִנְחַמְכֶם :

אָמְרוּ קִבַּת צִיּוֹן כֹּה אָמַר אֲדוֹנֶיהָ . תַּחַת הַיְיֹתֶךָ עֲזוּבָה. יִבְעֲרוּךָ בְּנֵיךָ .
 וּכְמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל פֶּלֶה יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ . וְהֵייתְ עֲטַרְתִּי תְּפָאֶרֶת בְּיַד יְהוָה . וְצִנִּיף מְרוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ :

קינה זו מנכה המכס הסלס מוכי וכני איש האלקי' מוסר"ר חיים הכהן מן חרס לונס זלס"ה
 ושמנו מחוס כלאשי הנחיס (חיים הכהן) :

קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע בִּילְלָה . קוֹל נְהִי מִצִּיּוֹן הַמְהַלְלָה : קוֹל וכו'
 חֲשַׁבְתִּי יָמִים הֵייתִי גְבַרְת . בְּיַד יְהוָה עֲטַרְתִּי תְּפָאֶרֶת . וְעַתָּה אֲנִי שְׁחַחְרוּרְת . טְבַעְתִּי בְּבוֹר בִּיּוֹן מְצוּלָה: קוֹל וכו'

תיקון חצות

יחידה רעיה אני הייתי וכבוד עליון אני נקראתי ועמה לתחיתות יברתי.
ודודי ורעי כרום עקה : קול וכו'

יחד יודעי בתולותי ורעותי. בבו עמי פי רבות אנהותי. אין נוטה עוד
אהלי ומקים יריעותי. פי דודי מגי נסע ונגלה : קול וכו'

מפרום השלכתי ברוב מגנה. שלח אש בעצמותי וירדנה. ויצאתי
בגולה בדרך פאלמנה הגלה יהודה הגלת שלומים פלה : קול וכו'

הייתי פכלה בתוך אפריון. וענין יומם על מכוז הר ציון. השלכתי לחוץ
פעני ואביון. בגדי לקח צר ואני אמללה : קול וכו'

פגני וזקני טבחו אויבי. מחזיקים בכריתי זרע אוהבי. פני היקרים
ובחורי הלכו בשבי. ועללי בגולה : קול וכו'

הן פל אלה אין הורש לנפשי. אמלאה החרבה ואל עמים ארים ראשי.
ואויבי אמר לא תקראי עוד אישי. פי נפלת לי לפני עולה : קול וכו'

נא אב הרחמן תשוב לציון. עין פעין נראה פכגין אפריון. והבית הזה
יהיה עליון. ואז נאולים יפצחו צהקה: והבית הזה וכו'. קול וכו'

קינה זו סוכסס מ"כוסלים סוכ"ג נגנון שומרון קול תתן

עד מתי יהוה ביום זה לעמקה. במר תילל עדתה. על בית תפקתה.
אשר שרפו צריה. והרגו בני בריתה. אלהים פאו גוים פנחלתה :

עד מתי יהוה תשפח שאון קמיה. ושמוות היכלה. ונפוצות לאמה.
הלחוצים עליה. ההרוגים על שמיה :

עד מתי עשנת בתפלת עמה. אשר יהגו לפניה. על חרבן ביתה. אלהים
פאו גוים פנחלתה :

עד מתי יהוה אשכבה בין שפתים. ובין תנור וכיבים. יכהו לי עינים.
לוהמים לי ישאפו. ערב ובקר וצהרים :

עד מתי אשתומם על חרבן פעמים. עד מתי לא תרחם את ירושלים :

עד מתי יהנה בצר שארית צאן מרעיתה. אלהים פאו גוים פנחלתה :

עד מתי יהוה. עובדי כוכבים יעלוזו. אשר אכלו את יעקב ובקל עת
יבוו. אני אדרוש את שלומם והם ימרטו ויגזו. פחרפה הפו דתי
ובשפתי שוא גדוזו :

עד מתי יהוה רשעים יעלוזו : עד אן יצעק בשבי סכ"ב אמתה. אלהים
פאו גוים פנחלתה :

קינה רביעית קינה זו כ"ח סס של מדכ"י :

בהיכלה שמייר וישית. הנה זאת תורת הבית : בחיכלך וכו'

איכה נחרב האולם. ונהרס יסוד העולם. וחלו פוכבים והלם. ויצא
הפהן מן הבית : בחיכלך

ד' ירת קדש אשר בנית . להנחיל לעם זו קנית . אוי פי לאויבים צוית .

יבאו ופנו את הבית : בהיכלך

גחשבו כל מאוריה . סגרו כל שעריה . עד פי אמרו כל רואיה . פגע
גראה לי בבית : בהיכלך

יהוה שוב מחרון אפה נחמתה . וזכור דבר נבואתה . לבשר נא לעדתה .
גדול יהיה כבוד הבית : לבשר נא לעדתך וכי

קינה המישיית על היכלי אבכה יומם וליילה . ולתפארת ציון עיר המהללה :
בכי תמיד על חרבן פעמים . ארץ צבי וירושלים . ועל עמה אשר הלכו
בגולה : ולתפארת

בית תפארתו שם אויב לשמה . הושיבני בידי נביות ושמה . על זאת
אבכה תמיד בקול יללה : ולתפארת

ספדי תורה פי חלה תפארתה . נפלה נורף מיום שחרב ביתך . עד זאת
אשא קינה על אהליבה ואהלה : ולתפארת

חזקי עמי מהר אבנה דבירכם . נקם אלביש ואשיב את שבותכם . הוֹף
היכלי אשכון כבתחלה . פי מציון תצא תורה ותהלה . פדכתוב
פי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים :

עורה נא ימינה רמה . ודועומה גרא נחמה . ויאמר לעם דלה וענומה .
עניה סערה רחמה :

עורה נא חשוף ורועה . ויגדה נא גן ישעה . ויאמר לשה נאלמה . עניה
סערה רחמה :

עורה נא ימינה האל . ופדה ברחמיה ישראל . ויאמר לעם כל השואל .
ובא לציון גואל

עורה נא ימינה עליון . ובנה ברחמיה את ציון . ויאמר לעם כל ואביון . פי
נחם יהוה ציון . פדכתוב פי נחם יהוה ציון נחם כל חרבותיה וישם

מדברה בעדן וערבתה בנן יהוה ששון ושמחה ופצא בה תודה וקול זמרה :
חמ"כ תעורר לקום ותאמר לנו פסוקים :

התגערי מעפר קומי שבי ירושלים . התפתחי מוסרי צוארך שביה בת
ציון : על חומותיה ירושלים . הפקדתי שומרים כל היום וכל

הליקה . תמיד לא יחשו המזפירים את יהוה אל דמי לקם . ואל תתנו
דמי לו . עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהדה בארץ : גשבע יהוה

פימינו ובזרע עז . אם אתן את דגנה עוד מאכל לאויבך . ואם ישתו
בגי נכר תירושך אשר יגעת בו . פי מאספיו יאבדהו . והלדו את יהוה

ומקבציו ישתוהו בחצרות קדשי :
הטה אלהי אונה ושמע . פקח עיניה וראה שוממותינו והעיר אשר

נקרא שמה עליה . פי לא על צדקותינו אנהנו מפילים תחנונינו
לסניך

תיקון הצות

לְפָנֶיהָ כִּי עַל רַחֲמֶיהָ הַרְבִּים. אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סִקְחָה אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה
 וַעֲשֵׂה אֵל תְּאֻחַד לְמַעַנָּה אֱלֹהֵי כִי שְׁמָה נִקְרָא עַל עֵידָה וְעַל עַמָּה :
 אֵתָה תְּקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנְּנָה כִּי בָּא מוֹעֵד. כִּי רָצוּ עַבְדֶּיהָ אֵת
 אֲבִינֶיהָ וְאֵת עַפְרָה וְחֻנְנֵי בֹנֵה יְרוּשָׁלַיִם יְהוָה נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יִבְנֵם :
 עַד כַּאֲן חֲקוֹן כַּחַל וְלֹא לֹא חֹמוֹת אֵלֶּם צִיּוֹנִים סְאוֹמְרִים חֲחֹנוֹן :

תקון לאה והסימן באיליה

(תיקון לאה) חומרים גם צימס סל"א חסנון ספי' כסנת ויו"ט ור"ח חק סל"א למנלס יענך ולא
 למנלס מזמור לדוד כזול ולא הירדויס חל סלר סקר חומרים :
 וידוי חלהינו חסמנו וכו' :

לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל דְּבַנֵי קֶרַח : כְּאֵיל תֵּעָרַג עַל אֶפְיָי מַיִם בֶּן נַפְשֵׁי תֵּעָרַג
 אֱלֹהֵי אֱלֹהִים : צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבּוּא וְאֶרְאָה פְּנֵי
 אֱלֹהִים : הֵיטָה לִי דְמַעְתִּי לַחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאִמֹר אֲדֵי כָּל הַיּוֹם אֵיָה
 אֱלֹהֵיהָ : אֵתָה אֲזַכְּרָה וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נַפְשֵׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אֲדָמָם עַד בֵּית
 אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן חֻנְנֵי : מָה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשֵׁי וְתִהְיֶה עָלַי
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֵי יְשׁוּעוֹת פְּגִי : אֱלֹהֵי עָלַי נַפְשֵׁי תִּשְׁתַּחֲוֶה
 עַד בֶּן אֲזַכְּרָה מֵאֶרֶץ יִרְדֵן וְחֶרְמוֹנִים מְהַר מְצַעַר : תְּהוּם אֵל תְּהוּם
 קוֹרָא לְקוֹל צְעוּרָה כָּל מִשְׁבְּרָה וְגִדְיָה עָלַי עֲבָרוּ : יוֹמָם יִצוּהָ יְהוָה
 חֲסִדוֹ וּבְלִיכָה שִׁירָה עַמִּי תִּפְדֶּה לְאֵל חַי : אֲמַרְהָ לְאֵל סְלַעֵי לְמָה
 שְׁכַחְתִּנִּי לְמָה קִדַּר אֱלֹהֵי בְּלַחַץ אוֹיֵב : בְּרָצַח בְּעַצְמוֹתַי חֶרְפוֹנֵי צוּרְדֵי
 בְּאִמְרָם אֲדֵי כָּל הַיּוֹם אֵיָה אֱלֹהֵיהָ : מָה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשֵׁי וְמָה תִּהְיֶה עָלַי
 הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנֵי יְשׁוּעוֹת פְּגִי וְאֱלֹהֵי :

שְׁפָטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבֵי מְגוֹי לֹא חָסִיד מְאִישׁ מְרָמָה וְעוֹדָה תִּפְלַמְנֵי :
 כִּי אֵתָה אֱלֹהֵי מְעוֹי לְמָה וְנַחְתִּנִּי לְמָה קִדַּר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב :
 שָׁרַח אֲוֹרָה וְאִמְתָּה הַמָּה יִנְחוּנֵי יְבִיאוּנֵי אֵל הַר קְדֻשָׁה וְאֵל מִשְׁבְּנוֹתֶיהָ :
 וְאָבּוּאָה אֵל מְזַבַּח אֱלֹהִים אֵל אֵד שְׁמַחַת גִּילֵי וְאֲוֹרָה בְּכַנּוֹר אֱלֹהִים
 אֱלֹהֵי : מָה תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשֵׁי וְמָה תִּהְיֶה עָלַי הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד
 אֲוֹדְנֵי יְשׁוּעוֹת פְּגִי וְאֱלֹהֵי :

לְדוֹד מְזַמּוֹר זֵי הוּוֹה הָאֶרֶץ וּמְלֹאָהּ תִּבְדַּד וַיִּשְׁכְּוּ בָּהּ : כִּי הוּוֹה עַל יַמִּים
 יִסְדָּה וְעַד נִהְרֹת יְכוֹנְנָה : מִי יַעֲלֶה בְּהַר יְהוָה וּמִי יָקוּם בְּמִקְוֹם
 קְדֻשׁוֹ : גִּנִּי בַפִּים וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נִשְׂא לְשׂוֹא נַפְשֵׁי וְלֹא נִשְׁבַּע
 לְמֶרְמָה : יִשָּׂא בְרֶכֶת מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ : זֶה הוֹד דְּרִשׁוֹ
 מִבְּקִשֵׁי פְּנֵיהָ יַעֲקֹב סֵלָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשִׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וַיָּבּוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד : מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזוּוֹ וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר
 מְלַחְמָה : שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבּוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד :
 מִי הוּוֹה זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּוֹה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה :

לְמַנְצַח מְזַמּוֹר לְדוֹד : יַעֲנֶה יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגְּבֶה שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב : יִשְׁלַח

עֹרֶךָ מִקֶּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֲדֶךָ : יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יְדֻשְׁנָה
 סֵלָה : יִתֵּן לָךְ כִּלְבֵבָהּ וְכָל עֲצָתָה יִמְלֵא : גִּרְנָנָה בִּישׁוּעָתָהּ וּבִשְׁמֵי אֱלֹהֵינוּ
 גִּדְגַל יִמְלֵא יְהוָה כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ : עֲתָה יְדַעְתִּי כִּי הוֹשִׁיעַ יְהוָה מִשִּׁיחוֹ
 וַעֲנֵהוּ מִשְׁמַי קְדוֹשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יִשַׁע יְמִינוֹ : אֱלֹהֵי בְרֶכֶב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים
 וְאֲנַחְנוּ בִּשְׁמֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גִזְפִּירִי הִפָּה כְּרַעוּ וּנְפְלוּ וְאֲנַחְנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדָד :
 יְהוָה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ :

לְמַנְצֵחַ בְּגִיּוֹנוֹת מְזֻמּוֹר שִׁיר : אֱלֹהִים יַחֲנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֶתְנוּ סֵלָה:
 לְדַעַת בְּאֶרֶץ דְּרָפָה בְּכָל גּוֹיִם יִשׁוּעָתָהּ : יוֹדוּהָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּהָ
 עַמִּים כָּלֵם : יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֵמִים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֵמִים בְּאֶרֶץ
 תַּנְחֵם סֵלָה : יוֹדוּהָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּהָ עַמִּים כָּלֵם : אֶרֶץ גִּתָּהּ וַיְבוֹלֶהָ
 יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ : יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אִפְסֵי אֶרֶץ :
 הַלְלוּיָהּ אוֹדָה יְהוָה בְּכָל לֵב בְּסוּד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה : גִּדְלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה
 וְרוֹשִׁים לְכָל חַפְצֵיהֶם : הוֹד וְהַדָּר פָּעֲלוּ וְצִדְקָתוֹ עוֹמְדַת לְעַד :
 זָכַר עֲשֵׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה : מֶרֶץ גִּתָּן לִירְאֵיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ : כִּיחַ מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַת לָהֶם גִּחְלַת גּוֹיִם : מַעֲשֵׂי יְדִיו אֲמַת
 וּמִשְׁפָּט גְּאֻמָּנִים כָּד פִּקּוּדָיו : סְמוּכִים לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּם בְּאֲמַת וַיִּשְׂרָ:
 פְּדוּת שְׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ : רֵאשִׁית חֲכָמָה
 יִרְאֵת יְהוָה שְׂכָר טוֹב לְכָל עֲשִׂיהֶם תִּהְלֹתוֹ עוֹמְדַת לְעַד :

נֹעַ תִּנְנֶע אֶרֶץ בְּשִׁפּוֹר. וְהִתְנוֹדְדָה בְּמִלוֹנָה. וְכִבֵּר עָלֶיהָ פִּשְׁעָה. וְנִפְלָה
 וְלֹא תוֹסִיף קוּם : וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא. יִפְקַד יְהוָה עַל צָבָא הַמְּרוֹם בְּמִרוֹם.
 וְעַל מַלְכֵי הָאָדָמָה עַל הָאָדָמָה :

לְמַנְצֵחַ מְזֻמּוֹר לְדוֹד בָּבוֹא אֵלָיו נָתַן הַנְּבִיא כַּאֲשֶׁר בָּא אֶל בֵּית שָׁבַע :
 חֲנִנִי אֱלֹהִים בְּחַסְדֶּךָ כָּרֵב רַחֲמֶיךָ מִחַה פִּשְׁעֵי : הִרְבַּ בְּכַסְפֵּי מַעֲוִי
 וּמַחְטָאתֵי מַתְרַנִּי : כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע וּמַחְטָאתֵי גִגְדִי תָמִיד : לָךְ לִבְרָה
 חֲטָאתִי וְהִרַע בְּעֵינַי עֲשִׂיתִי לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדִבְרֶךָ תוֹכָה בְּשִׁפְטָהּ : הֵן
 בְּעוֹזֵן חוֹלְלָתִי וּבְחַטָּא יַחֲמַתְנִי אָמִי : הֵן אֲמַת חֲפְצָתָהּ בְּשַׁחוֹת וּבְסַתֵּם
 חֲכָמָה תוֹדִיעֵנִי : תַּחְטָּאֵנִי בְּאִזּוּב וְאֲטָהֵר תַּכְבֵּסְנִי וּמִשְׁלַג אֶלְבִּין :
 תִּשְׁמִיעֵנִי שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה תִּגְדְּנָה עֲצָמוֹת דְּפִית : הִסְתַּר פְּנֵיךָ מִחַטָּאֵי
 וְכָל עֲוֹנֹתֵי מַחָה : לֵב טָהוֹר בְּרָא לִי אֱלֹהִים וְרוּחַ נְכוֹן חִדָּשׁ בְּקִרְבִּי :
 אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדוֹשְׁךָ אֵל תִּתְּקַח מִמֶּנִּי : הַשִּׁיבָה לִי שִׁשׁוֹן
 יִשְׁעָה וְרוּחַ גְּדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : אֶלְמָדָה פִּשְׁעִים הִרְבִּיךָ וּמַחְטָאִים אֶלְיָה
 יָשׁוּבוּ : הַצִּילֵנִי מִדְּמַיִם אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תִשׁוּעָתִי תִרְצֵן לְשׁוֹנֵי צִדְקָתָהּ :
 אֲדָנִי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתָהּ : כִּי לֹא תַחְפֹּץ זְכַח וְאֶתְנֶה עוֹלָה
 לֹא תִרְצָה : זְכַחִי אֱלֹהִים רוּחַ גִּשְׁפָּרָה לֵב גִּשְׁפָּר וְגִדְּכָה אֱלֹהִים לֹא תִבְוָה :

תיקון הצות

הומיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים: או תחפץ זבחי צדק
עולה וכליל או יעלו על מזבחת פרים:

שיר המעלות בשוב יהוה את שיבת ציון היינו כחלמים: או ימלא שחוק
פינו וקלשוננו רנה או יאמרו בגוים הגדיד יהוה לעשות עם אקה:
הגדיד יהוה לעשות עמנו היינו שומחים. שובה יהוה את שביתנו באפיקים
בנגב: הזרעים בדםעה ברנה יקצרו: הלוח ילך וכבה נשא משך הזרע
בא יבא ברנה נשא אלמותיו:

עד אנה בכה בציון ומספד בירושלים: תקום תרחם ציון ותבנה חומות
ירושלים: אתה תקום תרחם ציון פי עת לחננה פי בא מועד: פי
רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: בונה ירושלים יהוה גדחי
ישראל יכנס:

אלהינו ואלהי אבותינו. מך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו
בהמון רחמך בגלל אבות שעשו רצונך. בנה ביתך כבתחילה וכוונן מקדשך
על סכנו והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו והשב כהנים לעבודתם ולוים בדוכנם לשירם
ודמרים והשב ישראל לגויהם ושם נעלה ונראה ונשתחוה לפניך: יהי רצון מדפניך יי
אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה דארצנו ותטענו בנבולנו ושם נעשה לפניך את
קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספם כהלכתם:

ולח"כ חלנך פרק ראשון מנסכת תמיד:

בשלשה מקומות הכהנים שומרים בבית המקדש בבית אבטינס ובבית הניצוץ ובבית
המוקד. בית אבטינס ובית הניצוץ היו עליות והרובים שומרים שם בית המוקד
כפה ובית גדול היה מוקף רובדין של אבן וזקני בית אב היו ישנים שם ומפתחות
העזרה בידם ופרחי כהונה איש כסתו בארץ לא היו ישנים בבגדי קודש אלא היו
פושטין ומקפלין ומניחים אותם תחת ראשיהם ומתכסים בכסות עצמן. אירע קרי לאחד
מהן יוצא והולך לו במסבה ההולכת תחת הבירה. ונרות דולקות מכאן ומכאן עד שהוא
מגיע לבית הטבילה, ומדורה היתה שם ובית הכסא של כבוד. וזה היה כבודו. מצאו
נעול בידוע שיש שם אדם. פתוח בידוע שאין שם אדם. ירד ושבד עלה ונסתפג
ונתחמם כנגד המדורה. בא וישב לו אצל אוזיו הכהנים עד שהיו השערים נפתחים יוצא
והולך לו: (ב) מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משכים וטובל עד שלא יבא הממונה.
וכי באיזו שעה הממונה בא לא כל העתים שוות פעמים שהוא בא מקריאת הגבר או
סמוך לו מפניו או מלאחריו הממונה בא ודופק עליהם והם פותחין לו אמר להם מי
שמבל יבא ויפס. הפיסו זכה מי שזכה: (ג) נטל את המפתח ופתח את המשפש
ונכנס מבית המוקד לעזרה. ונכנסו הכהנים אחריו ושתי אבוקות של אור בידם ונחלקו
לשתי כתות אלו מהלכין באנסדרה דרך המזרח ואלו מהלכין באנסדרה דרך המערב.
היו בודקין והולכין עד שהם מגיעין למקום עושי חבתין. הגיעו אלו ואלו אמרו שלום
הכל שלום העמידו את עושי חבתין לעשות חבתין: (ד) מי שזכה לתרום את המזבח
הוא יתרום והם אומרים לו הוי זהיר שלא תגע בכלי עד שתקדש ידך והגדיך מן הכיור
והרי המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של כבש. אין אדם נכנס עמו
ולא נר בידו אלא מהלך לאור המערכה לא היו רואין אותו ולא שומעין את קולו עד
שהיו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור. והם אומרים הגיע עת קידוש
ידיו ורגליו מן הכיור. נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח ופנה את הנחלים הילך
והילך. וחתה מן המאכלות הפנימיות וירד. הגיע לרצפה הפך פניו לצפון הלך למזרחו
של כבש כעשר אמות. צבר את הנחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה ספחים
מקום שנותנין שם מוראת העוף ודישון מזבח הפנימי והמנורה